



Елин Пелин
Пекна слънце

Пекна слънце подранило,
сладостен топлик разле:
с нова песен ветрец мина
над широкото поле.

И кокичето заспало
чу през сладкий зимен сън
на лъчите животворни
златния и трепкав звън.

Не утрая му сърцето
и тревожно затуптя –
то поникна над земята
и засмяно разцъфтя.

Но по плещите планински
се белееше снега –
и главица то наведе,
и посърна от тъга...

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5699>]